

Barbanti^aRte

ARTE BARBANTIA VII

BarbantiaRte

Descúbrenos, atoparás cousas maravillosas

Datas: do **20 de marzo** ao **20 de maio** de **2020**

Horario: martes a sábado: de 9:30 a 16:00 h, festivos: de 10:00 a 13:00 h
domingos e luns: pechado

Lugar: Salas 0 e 1 Museo do Gravado

Edita:

A. C. Barbantia

Colabora:

Concello de Ribeira

Imprime:

Gráficas Garabal

D.L.:

C 397-2020

I.S.B.N.:

978-84-09-04736-9

Asociación Cultural Barbantia

Centro Social . Rúa Principal, nº 77 - 4º andar

15930 Boiro . Tlf: 981 842 635

www.barbantia.org . www.barbantia.es

www.barbantia.gal

 @barbantia Asociación Cultural Barbantia

Fundación Museo de Artes

Artes - Lugar de Outeiro s/n 15969 · Ribeira - A Coruña

Tel.: 981 871 342

fundartes@gmail.com . www.facebook.com/museodeartes

www.riveira.es/museodeartes

Rexer os destinos dun museo coma o do Gravado á Estampa Dixital de Artes é motivo de dobre satisfacción. Por unha parte, ser quen de continuar coa encomiable tarefa do seu fundador, Javier Expósito; pola outra, potenciar e acrecentar na medida do posible dende o Concello de Ribeira –unha vez asinado o comodato de cesión–, o labor divulgativo, creativo, pedagóxico, de edición e reedición de catálogos e libros, e de recoñecemento da excelencia creativa no mundo das artes plásticas, como son os premios Atlante, mundialmente recoñecidos, en vigor dende o 2009. Neste labor de expansión da actividade, prácame subliñar o incremento nas cesións de fondos artísticos propios a outros museos nacionais e doutros países, como son Salamanca, Portugal ou os EUA.

Rematadas as obras de climatización e mellora do edificio, podemos ademais centrarnos na consolidación da importante Biblioteca Ilustrada, con máis de dous mil volumes na actualidade, e crescendo.

Con todo, hoxe retomamos esta actividade centrada nas artes gráficas do Barbanza que, con carácter bianual, é capaz de xuntar preto dun cento de artistas, creadores e creadoras, das máis variadas artes plásticas: pintura, escultura, gravado, deseño, esmalte, performance, vídeo-arte, fotografía, etc. Falamos, claro está, da **sétima edición de BarbantiaRte**, de forte aceptación xeral e xa produto consolidado. Todo un orgullo para este Alcalde, por representar o mellor do poder creativo das nosas xentes, rebosantes de talento, enxeño e imaxinación creativa.

Un museo único, con fondos que van dende o século XV ata a actualidade, que centra o seu obxectivo na colección, catalogación, estudo e difusión da arte que atesoura, e con autores da importancia de Goya, Rubens, Van Dyck, Toulouse-Lautrec, Saura, Dalí, Alberti, Picasso, etc., así como gravadores galegos: Costa, Ayaso, Novoa, Seoane... E, como ben dicía o noso Conselleiro, *“todo un referente na divulgación artística, tanto na comarca como a nivel internacional”*.

Que así siga sendo!

Manuel Ruíz Rivas
Alcalde de Ribeira

"Máis alá", porque así titulaba o seu manifesto Manuel Antonio e remataba o seu texto X. Pastor Rodríguez.

Máis alá da escrita que vai dende a *A Voz de Barbantia* ao *Anuario* ou ao día a día de *Cafebarbantia*.

Máis alá da música que acostuma acompañarnos ou da Romaría das Letras. Máis alá dos premios á traxectoria e iniciativa no Barbanza e cultura galega. Máis alá das múltiples actividades que enchen a península de cultura.

Máis alá, a A.C. Barbantia organiza BARBANTIARTE: unha mostra colectiva de artistas na que participan todos e todas en pé de igualdade, sen selección, porque ser do Barbanza ten premio.

Aquí están. Dun recuncho á outro da península, dunha manifestación artística á outra, dun artista que comeza o seu percorrido a outra que vén de volta ou acaba de recoller o premio da Cultura Galega de Artes Plásticas. No Barbanza abundan, incluso as peculiaridades: varios irmáns pintores, parellas que reúnen os seus nomes para poñerse título ou pai e fillo compartindo catálogo.

Son artistas que traballan sobre distintos soportes e materiais diversos, máis antigos ou máis contemporáneos, con licenciaturas en Belas Artes ou autodidactas. Obras que van dende a figuración á abstracción, do obxecto atopado á instalación, da pintura á escultura, da fotografía ao gravado, da *performance* ao vídeo ou perruquería.

Aquí están, mostrando a arte que se está a facer neste recuncho do universo, mostrando os seus imaxinarios e revelando as súas miradas. Aquí os están, falando sen palabras... de arte.

Ela, a arte, é tan vulnerable que se move entre a inutilidade e o imprescindible. Aproxímanos a esa parte de nós aínda prerracional que nos fala do inconsciente colectivo, dos garabatos que facemos sen saber que significan, dos petróglifos que veñen desde o principio dos tempos ou esa imaxe que nos desacouga pero é precisa ao espírito para volver ao profundo. A arte é unha revelación que sucede ou non, dependendo da obra e de quen a observa. É a maxia que aparece, entre o cotián, sorprendéndonos; esa necesidade de conexión co complexo, con esa parte que non conseguimos entender pero está aí, cargada co desamparo dos seres que nos sabemos mortais. Ela, a arte, conéctanos con todo iso, e tamén, coa beleza que nos acouga e pacifica, coa fermosura que nos pon a ben co mundo e a vida. As artistas e os artistas buscan esa transcendencia aínda dende o xogo ou o divertimento.

Agora, no Museo do Gravado de Artes, rodeados polas obras de BARBANTIARTE, permite que, como auga mansa vos mollen coa súa sensibilidade.

Estades no lugar!

Pilar Sampedro
A. C. Barbantia

As artes en Artes

A colaboración do **Museo do Gravado**, situado na parroquia de San Xán de Artes (Ribeira), e a **Asociación Cultural Barbantia** trae de novo á actualidade unha mostra, outra máis, da vizosidade da nosa vida cultural e artística: a sétima edición de **BarbantiaRte**, unha iniciativa que pretende achegarnos ás artes plásticas da nosa bisbarra, amosar un “estado da cuestión” do traballo que están a realizar as e os artistas, unha xanela á creatividade para que nos aprendan o gozo, a reflexión, a crítica, a outra mirada ao mundo. Pintores, escultores, fotógrafos, artistas do deseño, da performance, da vídeo arte, do gravado... Todos para o disfrute da nosa contemplación, mais non para un mirar pasivo senón para unha ollada sempre imaxinativa e tamén creadora. Camiños, vieiros, carreiros, uns máis estreitos, outros máis doados, para nos achegarmos doutro xeito á Arte (con maiúsculas), sen certezas previas, sen dogmatismos, a fin de ser quen de admirarmos a pluralidade da beleza que, en pleno posmodernismo, amosa unha intensa e inmensa pluralidade creativa.

Este camiño de BarbantiaRte leva xa feito un longo traxecto, pero ao que inda non lle albiscamos a fin, ou iso agardamos, porque a arte en conxunto, como a vida, non se detén, como tampouco o desexo e a necesidade perentoria de crear. Por esta razón, o Museo do Gravado, un museo no mundo rural, aparentemente tan esquecido, abre as súas portas aos artistas, sen prexuízos, en total liberdade; e tamén a todos nós, para que fagamos xuntos unha reflexión e unha festa dos sentidos e da intelixencia creadora. Quizais nunca unha colaboración foi máis produtiva, máis aberta, máis eficaz. Por iso o Museo do Gravado e Barbantia continúan con esta tarefa xuntos, polo ben das distintas artes e polo de Barbanza. Sempre máis alá!

Benvidas, benvidos, á festa das artes.

Xoán Pastor Rodríguez Santamaría
Director
Museo do Gravado

María del Carmen Alonso Polledo | Jontxu Argibay | Teresa Argibay | Arte GuiGlo | Manuel Ayaso
| Carlos José Barbieri | Manoel Bonabal | Francisco Manuel Calo Lustres | Ana Cambeiro |
Luís Campos | Yolanda Carbajales | María Cristina Carou Mayo | María Carril | Paco Casal |
Pol Cobas | Joaquín Cortés | Pío Costa Beiro | Xerardo Crusat | Ricardo Dávila | Juancho Dosil
| María José Fernández García [Pitusa] | Josías Figueirido | Santiago Gabán Granizo |
Paola García Paz | Xulio Gil | Aurora González Pombo | Marta Iglesias | Amparo Fernández -La Pelu
| Fran Lareo | Manuel López Rodríguez | Aida López | Irene Lourido Regueira | Mecky Maceiras
| María Magán | Esperanza Mara | Pepa Mariño | Vanesa Mariño | Pepa Merino |
Mercedes Molaes Cabana | Esther Molinero | Mónica Paula Montero | Elia Núñez | Paula Olveira
| Alberte Pagán | Marian Paredes Villaronga | María José Paz Franco [Maralla] | Soledad Penalta |
Maximino Pérez Abuín | Antonio Pérez | Daniel Piñeiro | Luís Polo | María José Puente Vázquez |
Montse Queiruga | Ester Rincón-Benzalá | Ricardo Rincón-Benzalá | Mónica Rivas | Pitusa Rivas
| Belén Rodríguez Pazo | Pastor Rodríguez | Manuel Rodríguez Varela | Nerea Rogido |
Manuel Romero | Carmen Sampedro | Olegario Sampedro | Marijo Sampedro Arnoso | Delio Sánchez
| Darío Santarelli | Xohán Santos | Inés Silvalde | Isabel Soler Rivas | Abelardo Soler | SonAgasallo
| Che Tembra | Manuel Teira | Julián Veiras Galisson | José Luís Veiras Manteiga | Toño Vila |
Laura Vilasó | Manuel Vilaverde | Pura Villar | Vyana DL

OBRAS

María del Carmen Alonso Polledo

Mail: malons04@hotmail.com

A través desta obra, trato de expresar a rabia contida. É unha denuncia da violencia específica contra as mulleres, maltratos, humillacións, continuidade no patriarcado como expresión de poder ante o sexo feminino. Pero esa relatividade do poder inevitable, só existe no poder físico, que é a dinámica entre a entidade que posúe máis poder e a que ten menos, e é no outro, no poder intelectual, onde a muller debe interactuar para saír das garras do machismo.

As mulleres deben reivindicar a liberdade e independencia sexual, a propia identidade, o corpo, o libre consentimento, pasar de ser confinadas ao seu papel de nais e esposas, sometidas sexual e laboralmente á vontade do home, vítimas dunha sociedade que non as protexe, transgredir os canons impostos e impoñer a súa propia vontade.

A arte é unha forma de exorcizar a violencia na familia, simboliza o que as mulleres non queremos para nós nin para as nosas fillas; é un discurso de denuncia, de facer visible o innomeable por vergonza, "a violencia no fogar", de remediar mediante a queixa, recoñecer o que é inhumano, transformar a sociedade mediante un compromiso individual e colectivo.

O corpo convértese mediante a performance nunha ferramenta de visualización da violencia que os homes exercen sobre as mulleres, esa violencia oculta por vergonza, e ese temor á reacción duns e doutras, á crítica, ao rexeitamento posterior dunha sociedade que cerra os ollos ao que non é aceptable, sobre todo se ocorre no seo desa familia modélica que non queremos desmontar.

Sobrevivir á fragilidade

Vídeo en color 5:30 minutos

Composición performance e fotografía

Son estéreo: obra Quincas Moreira

2019

Éric

Acrílico sobre lenzo
81 x 65 cm
2019

Jontxu Argibay

Mail: jontxuargibay@gmail.com

Tel. 646 031 995

Castiñeiras - Ribeira 1976.

Artista multidisciplinar.

A obra de Jontxu ten un nexo común como é o mar e a terra Galega. Ó ir no seu ADN, non pode desprenderse nin un segundo dela, nin o pretende. Así, onde moitos se avergoñan, el fai con todo unha gran virtude. Sempre buscando novos camiños, pois todos coñecemos ó Jontxu escultor, pero o que poucos saben é que é da obra gráfica de onde naceu o artista. Sempre quixo ser ilustrador, e é por iso que logo de cursar os estudos de Volume na EASD Mestre Mateo de Santiago de Compostela, foi primeira promoción do ciclo de Ilustración Artística na EASD Pablo Picasso. Amante da acuarela, durante o último ano investiga co acrílico sobre lenzo, creando obras cun surrealismo poético, collendo imaxes da vida cotiá e dándolles un aspecto case onírico.

Non quere dicir con iso que Jontxu xa non faga escultura, que si a fai, e nos sorprenderá con novas pezas en breve, pero quedan patente as súas ganas de evolucionar e probar novas disciplinas, para regalarnos nesta mostra a obra "Éric", que espero que desfrutedes.

Teresa Argibay***Percebeiro***

Óleo sobre lenzo
100 x 81 cm

Studies (apuntamentos)

Punta de prata e acuarela

51,5 x 74,5 cm

Manuel Ayaso

Debuxante, pintor, gravador, ilustrador. Adscrito de seu á melancolía, é persoa de fondas nostalxias, pero rebelde e vindicativo como o foi Rosalía ou Curros, dous dos seus nortes, de ascendencia vital e poética na súa obra. A pobreza, a ignorancia, a dor, o sufrimento, a saudade, a fe e a relixión –con moito de superstición, idolatría e paganismo–, son nel temas recorrentes, *alla maniera di Goya*, un dos seus referentes, ou do Castelao das caricaturas satíricas. Artista que sempre procura palabras espidas, orixinais, para un discurso que nos expón á intemperie das nosas conciencias fronte ao poder da Igrexa (que controla a moral) e ao Estado (dono dos corpos) e, de tal xeito, ir sementando puntos de crítica e luz que alerten das mil aldraxes da vida. Como gran humanista que é, Manuel Ayaso pinta dereito en liñas torcidas, e a súa obra debemos aprehendela como unha acentuada metáfora cargada de persoal simbolismo. A cuestión é saber ler. E a arte, cando é verdadeira e intelixente, é o mellor silabario.

Eme Cartea

Guille de la Paz. Arte GuiGlo*Tormenta de viño tinto*

Óleo sobre lenzo

190 x 155 cm

2019

Gloria López Paz. Arte GuiGlo

CONTACTO ARTEGUIGLO:

Noite de copas

Óleo e gesso sobre tea e bastidor

175 x 120 cm

2018

Carlos José Barbieri

Pintor de cabalos de polo nas técnicas do Lapis, Acuarela e Óleo, 40 anos pintando e expoñendo en diferentes lugares. Creador da "Guía del Polo". Invitado pola Fundación Santa María Polo para mostrar a súa arte e dar Clases de Debuxo e Pintura a rapaces con discapacidade, trasladeime a Sotogrande e actualmente en Galicia.

Galería Barbieri non é só o meu negocio. É a miña forma de vida. Pintar e soñar. Soñar e Pintar. Non sei onde acaba unha cousa e empeza a outra. O que si sei é que non me imaxino facendo algo diferente.

Membro da Society of Equestrian Artists

Membroda Association of Animal Artists

De Atrás

Óleo sobre tea
100 x 70 cm
2018

Manoel Bonabal

Taller do autor (A Graña, Ribeira)

Mail: mabace@gmail.com

Web: <https://manoelbonabal.blogspot.com>

Manoel Bonabal naceu en Santiago de Compostela o 29 de novembro de 1961. Estudou na Escola de Artes e Oficios Mestre Mateo da súa cidade e complementou a súa formación no estudio de escultura do seu pai, Manuel Barreiro Moratalla. Ten o seu taller en A Graña, Ribeira.

Os fíos, arquitectura

Gravado, punta seca, I tinta, edición 5+ 2 P/E

Núm. tintas: I

Cartolina reciclada, 150 gramos

Mancha 45 x 21 cm

Medida con marco: 28 x 33 cm

Novembro 2019

Quico Calo

Tel: 626 901 447

Mail: tojino@hotmail.com

Clareo

(da serie "Un día calquera II")

Fotografía

60 x 40 cm

Creación: 22/03/19

ISO: 400 F: 5

Velocidade obturación: 1/3200

Ana Cambeiro

Mail: cambeiro24@gmail.com

Natural de Ézaro. Trasládase a vivir a Noia en 1994. Iníciase no gravado co pintor e gravador Alfonso Costa.

Dende 1995 vén participando en diversos premios e exposicións tanto nacionais como internacionais.

Corintio

Gravado
55,5 x 76 cm
2017

Luís Campos

Tel. 639 657 390

Mail: lucamvil@gmail.com

Son un artista crítico co ser humano en todos os seus ámbitos e condicións, xa sexa social ou politicamente, así como dos máis arraigados piares da súa esencia. Dedicóme á pintura dende hai 12 anos con exposicións ao longo da xeografía galega. Cofundador do *Colectivo Surrealista*.

Terra

Óleo sobre lenzo

57 x 78 cm

2018

Yolanda Carbajales

yolandacarbajales@gmail.com

Noite anoada!

(Homenaxe a Uxío Novoneyra)

Gravado á maneira negra / Mezzotinta

Mancha: 30 x 50 cm

2019

NOVAS VERBAS DE DOOR

PECHOUSE a noite riba do ucedo
i eu non vin einda a cor da miña amiga.
Agora é cando ún treme e ten medo.

ISTE desacougo! Este cousa! Esta mao xorda que tira!
Iste querer irse sin saber para onde!

AGORA o meu cor é unha chaga encendida.
Unha mao loba anda escalazándome a ferida.

ESTA door que se oi!
Iste cor meu!
Esta door que me veo ela de seu
Sin saber polo que foi!

FOI coma se caira nunha cova.
Antes era noite i era día
Agora é todo unha negrura loba".

UXÍO NOVONEYRA, OS EIDOS, 1953

Mª Cristina Carou Mayo

Mail: cris.davinci@hotmail.com

Concibo a pintura en particular, e a arte en xeral, coma unha canle capaz de ir máis aló da palabra escrita. Así como Leonardo Da Vinci a denominaba poesía muda, admiro dende moi cativa a capacidade dos e das artistas de crear nas súas obras unha nova dimensión do mundo, a un tempo persoal e auténtica, sempre aberta á interpretación e o sentimento de quen a observa.

Nos meus cadros proxecto unha dobre vertente artística: por unha banda, o resultado do estudo da técnica, factura e iconografía da obra dos grandes mestres da pintura; e por outra, o imaxinario que me acompañou ao longo da miña vida, co que me criei, e que me liga necesariamente á terra e a Galiza. Esta obra xorde da miña vontade por lles render homenaxe a estas nobres "bestas", que tanto fixeron por nós en tempos de fame e miseria, e que merecen como pouco o seu oco no poemario colectivo de imaxes e cor que representa esta mostra.

Terra

Óleo Sobre Lenzo

92 x 75 cm

2017

María Carril

María Consuelo Vázquez Carril nace en Araño, Rianxo, en 1947. Autodidacta. Asiste a clases do pintor Raúl Gil Burés dende o ano 2015.

Retrato

Debuxo ao carbón
34,5 x 39,5 cm
2017

Paco Casal

Estudio: C/ Vicanso 21, Aguiño-Ribeira.

Mail: pacocasal.pintor@gmail.com

Tel. 699 951 755

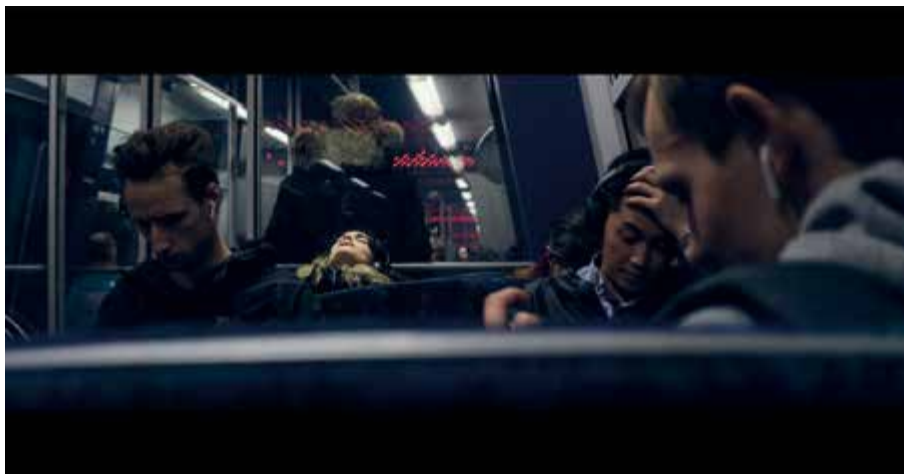
Paco Casal, pintor e gravador nado en Ferrol en 1956, afincado en Aguiño (Ribeira-A Coruña). Comeza a súa carreira artística en 1985, estudando a obra do pintor Vázquez Doce. Tras pasar por diferentes talleres, cursos de pintura e gravado, empeza a expoñer os seus traballos con regularidade desde 1990 ata a data de hoxe. Unha ampla mostra das súas obras atópase en coleccións privadas e institucionais.

Cousas de Aguiño

Acrílico

80 x 80 cm

Lyngby St-Vesterport St

Fotografía dixital sobre metacrilato 5 mm

90x47cm

2020

Dinamarca

Pol Cobas

Web: <https://polcobas.wixsite.com/polcobas>

Fotografía pertencente a unha serie retrato/documental sobre ese momento de privacidade compartida ou soedade en sociedade que resultan as viaxes en tren cara ao e volta do traballo. Fotogramas da vida cotiá cos seus personaxes e historias que forman guión a través do meu ollo esquerdo.

Pol Cobas é fotógrafo e técnico de iluminación dende 2003 ata a actualidade.

Joaquín Cortés Laiño

Brión de Arriba nº 18. 15865. Brión.

Mail: joaquincorteslaino@gmail.com

Nacido en Cabo de Cruz (Boiro) hai máis de 60 anos.

Estuda o Bacharelato en Ribeira e a carreira de Medicina e Cirurxía na USC.

Exerce a medicina, sempre na Sanidade Pública, en Madrid, Lugo e Santiago de Compostela.

Anticipa a xubilación para poder dedicarse ao que máis lle gusta: pintar e esculpir.

A miña preocupación cando me puxen a pintar era a falta de formación académica, pero á miña idade empezar cursos de formación só me levarían ao aburrimiento. Necesito crear desde o primeiro instante; por iso me decidín por ser autodidacta. Tamén me preocupaba non ter o talento e a creatividade suficiente pero, ao final, deime conta de que o máis importante era o traballo diario.

Ao principio só pintaba para os meus amigos e facía retratos por encargo, pero despois, a obra foi crescendo e acumulábase sen saber moi ben que facer con ela; ao fin e ao cabo eu só son un afeccionado ou, como di o meu irmán, un diletante. Teño que agradecer ao presidente da A. C. Barbantia e ao seu coordinador que me desen a oportunidade de mandar unha obra á VII edición da exposición colectiva BarbantiaRte, que se vai celebrar proximamente no Museo do Gravado de Artes. Esta será a miña primeira exposición pública e espero que o comezo doutras máis. Sexa como for, calquera obra debe mostrarse para que os demais a contemplan e a xulguen. Será obra de arte se gusta e non o será se decepciona.

Transiberiano

Acrílico sobre táboa

76 x 56 cm

2019

Pío Costa Beiro

Mail: piobeiro7@gmail.com

Parque natural de Barro. Pontevedra

Acrílico/tea

100 x 81 cm

2017

Xerardo Crusat

Mail: xerardocrusat2@gmail.com

Tel. +34 638 182 809

"Convéncete bien de esto: un día, tu alma dejará el cuerpo y serás arrastrado tras un velo fluctuante entre el mundo y lo incognoscible. Mientras esperas, ¡sé feliz! No sabes cuál es tu origen e ignoras cuál es tu destino."

RUBAIYAT. Omar Khayyam

Non hai tanto do remate da miña exposición "O segredo do navegante e outras bágoas", na que recollía unha chea de imaxes a xeito de cartafol antropolóxico (a meirande parte delas en negro e vermello; negro pola negritude que amosa e vermello polo sangue) e, mentres isto chegaba ao seu fin, deume por rabuñar neste cartón cavilando nas paisaxes que viñeron pegadas na planta do meu pé. Así que batín de nefes coas lembranzas dos camiños de África, doces e vermellos pola oxidación do ferro ou do vento quente do sur que chaman "ghibli", que fixo desbarrullar o exército perdido do rei persa Cambises –que leva esa cor pola tamén oxidación dos cristais de seixo que voa dende o "Deserto Vermello" ata as Terras de Benín–. Deste xeito, lembraba os vieiros talvaneiros de Cotonú que de mozo andei. De cando en vez os brazos dos baobabs debuxan o ceo.

O nome de Cotonú significa a desembocadura do río da morte, en idioma fon. Hoxe en día éncheme de mágoa o pensar se esta cor vermella non virá tinguida polo sangue oxidado de tanta xente dende as desfeitas dos escravos –Porto Novo–, a Guerra do Deserto, e as máis recentes de Abidjan.

Vaia esta obra na honra destas terras vermellas.

"Nafikiria kurudí shamba" canta en swahili Geoffrey Oryema ("Estou pensando en volver ao campo")

X. Crusat

Na terra dos Fon

Mixta s/ cartón

150 x 162 cm

2020

Ricardo Dávila

Ricardo Dávila, escultor, pintor e poeta, opera con pensamento crítico e creativo. Busca a nosa reflexión e empatía. Non quere respostas: estimula preguntas: e ver, sentir, pensar diferente. Por iso modula palabras e formas que son coma berros tallados na insolidariedade das nosas consciencias.

Arte conceptual onde o primordial é o que se di, non como se di. As ideas antes cá forma. Arte como testemuño, denuncia, crítica e exploración dunha realidade perversa, que nos fere. Sátira máis ca beleza edulcorada.

O dadaísmo da materia prima como ready-made en raíz de oliveira. Unha iconoclastia que provoca e destrúe mediante a crítica dura ante o incomprendible. A transcendencia da arte é, neste caso, a mensaxe, rebelde, informal. De aí os "obxectos encontrados", a colaxe (arames de espiño), a ruptura das formas e as ensamblaxes desarticuladas como metáforas rotas.

Erme Cartea

Sen saída

Colaxe: Raíz de oliveira e arame
90 x 80 cm

Juancho Dosil

Mail: juanxodosil@gmail.com

Tel. 609 245 616

Mañá xeadá

Fotografía sobre lenzo

70 x 50 cm

Pitusa. María José Fernández García

Dende pequena, a arte sempre foi un eixo na súa vida, gañando varios concursos de debuxo xa na escola. Cursa o bacharelato por arte, no IES Praia Barranha, onde descobre a súa vocación pola escultura, sacando un dez nesta materia. Cursa estudos na Escola de Arte Superior e Deseño Mestre Mateo, onde experimenta en todas as súas facetas a marabilla das tres dimensións, dando renda solta ao seu maxín e creatividade.

Fai as prácticas de empresa con Nacho Porto, artesán, ceramista e escultor, e participa na realización de diversas obras escultóricas. Entre elas, "Mares de Ferro", e as esculturas en forxa do parque de Belvís (Santiago de Compostela).

Ledo

Cerámica cocida. Policromía

25 x 33 x 37 cm

2018

Ledo foi feito a partir dunha imaxe na miña cabeza. Foi uha revelación dun luns ás oito da mañá almorzando no Mestre Mateo, a escola de escultura onde estudei. Apareceume un canciño na cabeza sorrindo, e recordoume o meu can León, o cal tiveron aos dezasete anos. Gústame ter sempre preto a Ledo. E cada vez que o miro, transmíteme ledicia.

Josias Figueirido Rivas

Email: josiasfigueirido@gmail.com

Web: www.josiasfigueirido.com

Josias Figueirido Rivas (Ribeira, 1983) reside en Filadelfia (EEUU) dende o ano 2014. Figueirido recibiu un máster en belas artes pola Pennsylvania Academy of the Fine Arts, en Filadelfia (2017), un diploma de posgrao en debuxo pola Royal Drawing School, en Londres (2010), e a licenciatura de Belas Artes pola London Metropolitan University, en Londres (2008).

Traballando principalmente nas disciplinas de pintura, debuxo e gravado, a obra de Figueirido canaliza dilemas sociais e filosóficos en imaxes altamente persoais. A súa obra amosa un interese pola experimentación e exploración de materiais e procesos. A este respecto, Figueirido valora en gran medida o tempo e o espazo que permiten as residencias artísticas. Entre outras residencias, Figueirido participou no Fabric Workshop and Museum's Post-Graduate Apprentice Program, Filadelfia, EEUU, (2015); Dumfries House Artist Residency, Escocia (2016); The Moritz-Heyman Artist Residency, Italia (2018); e no Vermont Studio Center, Vermont, EEUU (2019).

A obra de Figueirido foi exposta a nivel nacional e internacional. Entre outras exposicións colectivas, no ano 2013, a súa obra foi seleccionada para participar na Royal Academy Summer Exhibition en Londres e, no verán de 2019, participou na feira de arte Portal: Governors Island, en Nova York. A súa última exposición individual "Anything Goes As Long As It's A Joke" tivo lugar na galería C. R. Ettiger, en Filadelfia, a principios do 2020. A súa obra está nas seguintes coleccións de arte: The Horseman Collection of American Art (St. Louis, MO), Paintings in Hospitals Collection (London), e Francisco Fernández del Riego Collection (Vigo, Spain).

Sen título

2017

Óleo, acrílico, e purpurina sobre lenzo

30 x 30 cm

Santiago Gabán Granizo

Mail: esegaban@yahoo.es

"Ocaso" é unha das imaxes dunha serie de fotografías protagonizadas polas esculturas que habitan as azoteas de moitos dos edificios de Madrid. Con estas imaxes intento que o espectador encontre a beleza máis alá dos lugares aos que acostuma mirar, que levante a vista e non só descubra a obra artística en si, tamén que desfrute coa combinación desta coas diferentes atmosferas e momentos do día.

O grupo escultórico é obra de Antonio Cruz Collado (1905-1962) e representa o portador do facho olímpico. Atópase no edificio de seguros Ocaso, construído entre os anos 1952-53, situado no número 23 da rúa Princesa.

Ocaso

Fotografía dixital
Mancha 18 X 24'5 cm
Papel 30 x 40 cm
2018

Paola García Paz

Mail: paolagp2009@gmail.com

De súpeto, caín nas mans das ortigas revolucionarias. E non foi por casualidade: alí esperaban, humildemente agochadas naquela cuneta enchoupada, para marcar a alma da miña pel.

Que queres que che diga? Aproveitan un traspés dos torpes camiñantes para sinalar o desacougo da súa natureza e a perversa bondade do seu ser.

Quen foi quen de non caer nas súas redes? Que o diga...

De súpeto, caín nas mans das ortigas revolucionarias

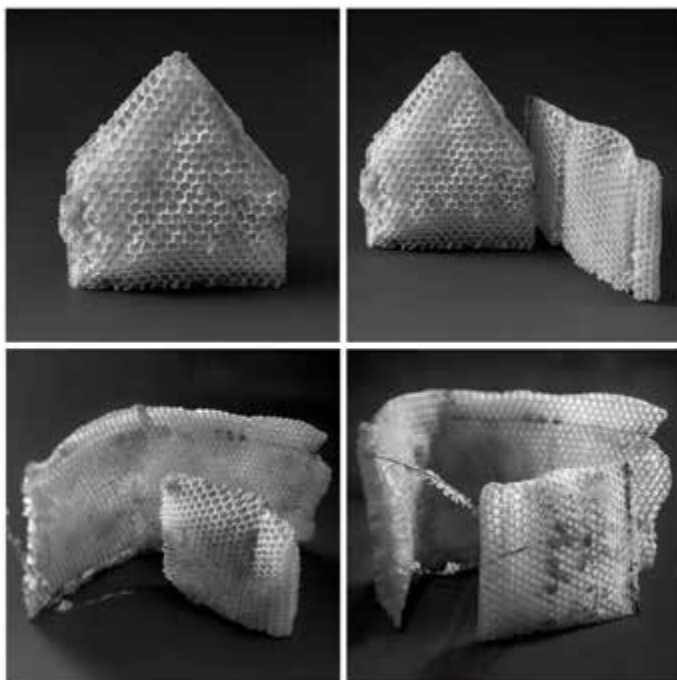
Serie: Herbas malditas, malditas herbas

Oleo sobre lenzo

65 x 100 cm

2019

Moradas

Giclée con pigmentos orgánicos
160 x 160 cm
2019

Xulio Gil

Ourense, 1954

Licenciado en Matemáticas e docente Xulio Gil é un fotógrafo comprometido coa expresión plástica nunha dilatada carreira que comeza no 1974 con exposicións en Compostela. Sempre atento ás innovacións técnicas e estéticas, non se afasta da tarefa de igualar a Fotografía ás outras Artes. Así, no 1976, expón na Praza da Princesa de Vigo as primeiras fotografías cunha proposta netamente conceptual. Subscribe o compromiso 37 anos máis tarde cando recolle o Premio da Crítica de Galicia das Artes Plásticas 2013, como un logro para toda a Fotografía.

Malia os seus múltiples traballos documentais, tende a unha estética axiomática, cara a reducir ao elemental os afectos vitais. A morte, o galanteo, a familia ou o propio sustento do Home están cada vez máis presentes con menos adxectivación.

Moradas (2019) está inspirada nos "espazos crómlechs" (recintos de diferentes subxectividades que se empregaron no teatro), creados a partir de PANAIIS DE ABELLAS. Acubillo, reprodución e alimento nas celas hexagonais, que é a forma perfecta de optimización do espazo e de acomodación do suxeito. Os trevos representan un ancestral e sostible proceso, unido ás nosas esenciais e fráxiles abellas.

I. Santos

Aurora González Pombo

Aurora González Pombo, natural de Mosteiro de Bóveda, Monforte de Lemos.

Participa en máis de 100 exposicións de pintura da man das asociacións ARGa e AGAEC en Galicia e CIALEC en Córdoba.

Cinco exposicións individuais e as demais colectivas por toda España, Portugal, Francia, Bélxica, destacando no parlamento Europeo, o Museo de Arte en Pontevedra, Casa de Colón en Huelva, Sala Aires de Córdoba, Bienal de Arte en Chaves (Portugal) e Agadir (Marrocos), amais da Fundación Eugenio Granell de Santiago de Compostela.

Publicacións nas que aparece:

Diccionario Internacional de Arte 2006-2007, de Arrollo Ceballos. Creadores III e IV (Sala Aires de Córdoba). Roteiro de creación contemporánea en Santiago de Compostela. Latexos artísticos da cidade de Compostela. 100 Mulleres galegas artistas.

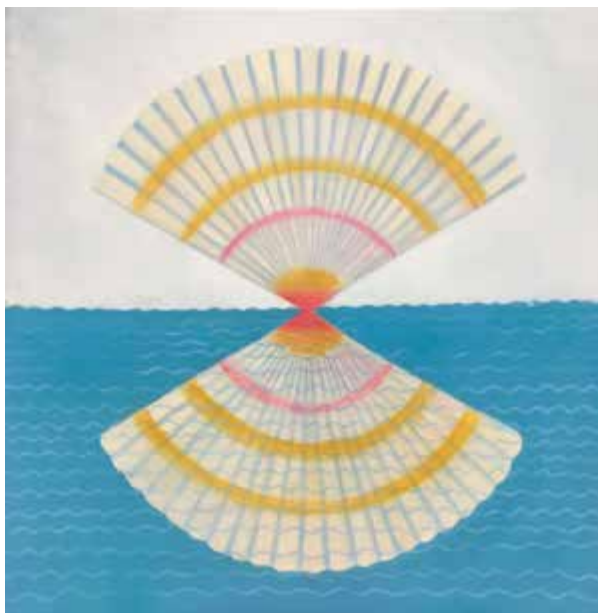
Obra en museos:

Museo Valle-Inclán (Pobra do Caramiñal).
Museo del Agua (Boyaca, Colombia).
Museo Mazatlan (México).
Museo de Arte Contemporánea de la municipalidad de Cuzco (Perú).
Museo Bacardí (Santiago de Cuba).

Verde Galicia

Acrílico/Lenzo
61 x 50 cm

Venus

Acrílico sobre tea
100 x 100 cm
2020

Marta Iglesias

A xeometría, na pintura, é un extenso territorio no que se distingue ben a arte particular de Marta Iglesias. O seu traballo destaca pola súa forza e a súa orixinalidade e ilustra ben a cuestión (a miúdo esquecida e abandonada) da nosa visión, da nosa percepción do mundo, da referencia da obra coa realidade, coa lexibilidade, iso que se chama "imitación da natureza".

Marta parte sempre (polo menos dende que coñezo o seu percorrido) da realidade que a envolve, da vida cotiá, familiar, lembranzas de viaxes, de paisaxes, de obxectos que están diante dos nosos ollos: bodegóns, pobos, viñas... pero esa realidade é unha realidade transformada, depurada, que foxe dos detalles; unha realidade que se resume nalgúñas liñas e planos esquemáticos, ricos de senso, con cores cheas, ben pensadas, que se remarcen sobre fondo branco. De feito, unha estraña luz xorde dos cadros de Marta. Unha luz interior, adherida á obra, que dá vida – unha vida apracible, radiante, intensa – aos obxectos, paisaxes, en fin, a nós mesmos.

Trátase, pois, dun traballo refinado que, baixo unha aparencia sinxela, agocha, tanto nas pinturas como nas esculturas en metal, unha observación aguda da realidade, un sentido peculiar da liña expresiva e da cor suxestiva, e unha simpatía profunda polo mundo que nos envolve. Este espírito sutil, esta emoción coloreada, este optimismo intelixente e sensible, son particularmente benvidos e ilustran perfectamente a obra de Marta Iglesias.

Xuño de 2006

Bernard Fanchille

Musée de Montebeliard

Francia

La Pelu – Amparo Fernández

Para ver a súa historia, recomendamos seguila en:

Instagram: @lapeluamparofernandez

Facebook: La Pelu – Amparo Fernández

Lapeluamparofernandez.es

Amparo Fernández, perruqueira. Directora artística e estilista de La Pelu-Amparo Fernández. Sempre en constante formación. Lidera un equipo que lle ofrece o mellor á súa carteira de clientes, no seu pobo natal, Cabo de Cruz.

O seu asentamento no norte de Galicia non se considera una dificultade para ser unha referente a nivel nacional e internacional no que se refire á perruquería creativa de autor. As súas coleccións acaparan portadas nas máis prestixiosas revistas do sector.

A súa creatividade e constancia levárona a ser recoñecida como finalista tres anos consecutivos como Perruqueira Española do Ano. Finalista 2019 á mellor traxectoria profesional na VII edición dos premios look, que se celebra no Círculo de Belas Artes de Madrid. Ademais, o seu salón conta con tres estrelas de TheQHair: Creatividade, Xestión e I+D.

Colección Rebel

150 x 110 cm

Quixote

Modelado sen molde, diferentes minerais,
policromía

35 x 15 x 9 cm

Fran Lareo

Taller/laboratorio, Av. Santa Minia nº 64, Brión, A Coruña
Tel. 679 993 130

FRAN LAREO naceu en Brión (A Coruña). Realizou estudos de Informática de Grao medio en Santiago de Compostela.

Escultor autodidacta, comeza no ano 1999 a deseñar e realizar esculturas en pequeno formato no seu pequeno laboratorio da súa casa materna en Brión, moi preto da Carballeira de Santa Minia.

Ao principio utiliza como material a madeira nobre, e desta etapa conserva unha colección de miniaturas que forman parte da colección particular. Máis adiante descobre un novo material a base de minerais diversos que el mesmo elabora no seu taller/ laboratorio e que lle permite despregar a súa creatividade. Participou en numerosas exposicións colectivas e individuais: Xunta Galicia, Madrid, París, Milán.

Tamén colabora con medios dixitais galegos facendo ilustracións dixitais para diferentes artigos.

Manuel López Rodríguez

Comezou a escribir con 17 anos. Foi cofundador do Grupo Literario Avilés, da Tertulia Literaria Adamajuana, da Asociación Teatral Éteatro, do Colectivo Literario-artístico Sacou e do dúo poético-musical NoN SomoS NÓS. Foi e segue sendo membro tamén da Asociación Audiovisual Paradiso e da Asociación Cívico-cultural Terra de Outes, responsábel fundador de Acha Escrava Editora e da plataforma artística e literaria A Lanzadeira de Alcor, organizador do Encontro Nacional de Poetas en Idioma Galego, creador da extinta emisora de radio en galego por internet AnfiteatroGZradio, e locutor na tamén extinta Radio Noia.

Como escritor ten no seu haber un premio no Certame de Poesía Concello de Mos, o Premio Suso Vaamonde de Poesía, Premio Ánxel Casal, Premio Virxe do Mar, o segundo premio Leiras Pulpeiro de Poesía e o Premio López Ardeiro de Poesía, entre outros. Publicou os libros individuais, *Antítese nativa* (Acha Escrava Editora), *Rompe* (Urutau Editora) e *Desde onde non nace* (Medula Editorial), e participou noutras publicacións de carácter colectivo: *21 poemas por man propia* (Colección Bourel), *Arquitecturas* (M Editora) e distintas revistas literarias (*Século XXI*, *Voceiro Treme a Terra*, *Casa da Gramática*, *Dorna*, *A Caramuxa*, etc.). Foi un dos poetas que representou a Galiza no World Poetry Day organizado polo Pen Clube en Santiago de Compostela.

Como artista expuxo na Casa da Cultura de Outes, librería A Lus do Candil de Arteixo, biblioteca do Centro Lustres Rivas de Ribeira, Centro Social de Boiro, Local Social Gazafellos de Negreira, etc.

Na actualidade estuda Historia da Arte e, alén da poesía, experimenta coa fotografía, pintura e vídeo. Gústalle definirse como *outsider* e camiñar polas periferias do verso.

Sen título

Serie "Mostra Branca"

Fotografía e óleo sobre papel

24 x 30

2019

Sen título

Óleo sobre lenzo
100 x 100 cm
2019

Aida López Fernández

Mail: aidalopezfdez@gmail.com

Formando un xogo de relacións co mundo, tratamos de buscarnos a nós mesmos, nunha introspección incesante, na que o coñecemento e a observación do noso contorno se mesturan coa nosa personalidade. É entón cando a natureza e as diversas formas que nela se presentan se converten nunha fixación no meu traballo.

Irene Lourido Regueira

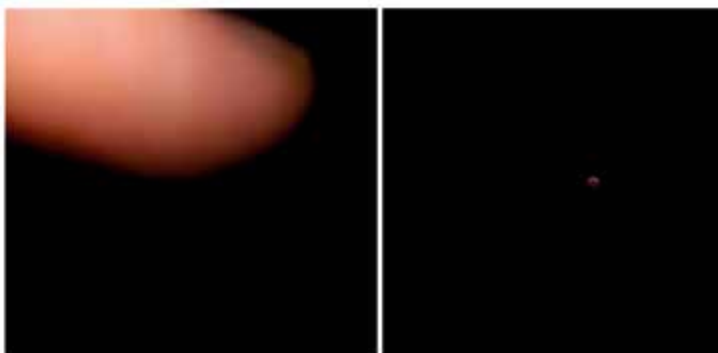
Irene Lourido é natural de Araño, Rianxo (2002). Fómase nas aulas do pintor de Taragoña, Raúl Gil Burés.

Sen título

Óleo

39 x 56 cm

Serie Epifanías

63 x 41 cm

Xaneiro 2019

Móbil Huawei P8 lite 2017

A palabra Epifanía asóciase a un sentido relixioso, tamén significa: a manifestación dunha cousa.

Facendo fotografía, a miúdo sucédennme diferentes "epifanías" pois, realmente a imaxe, maniféstaseche para que teñas a necesidade de inmortalizar esa revelación feita ante os teus ollos, guiados por outra clase de sentimentos que ela mesma che achega.

James Joyce foi quen falou primeiro da epifanía literaria. Referíase a pasaxes, aparentemente cotiás e rutinarios na vida dun individuo, pero capaces de nos facer comprender a esencia dese individuo.

Como sucede na arte, cada espectador buscaralle o seu propio significado.

Mecky Maceiras Rodríguez

A Pobra do Caramiñal 1972. Comeza na Fotografía no ano 2.012, acudindo a diferentes talleres: Iniciación, Narración, Photoshop... No 2013 participa na Exposición colectiva Novex9 que percorre diferentes lugares do Barbanza. É socia fundadora da A. F Ollo de Peixe. Segue formándose acudindo a diversos talleres de fotografía: Cámara Estonopeica, taller de Elaboración dun proxecto e a súa edición, laboratorio en B/N e revelado, fotografía co teléfono móbil...

No 2014 participa na exposición colectiva "Territorios", no Grove, que entra dentro do programa do Outono Fotográfico. Participa tamén na exposición de BarbantiaRte, ese mesmo ano. Participa na Exposición Nos-Outras do colectivo cultural Barbantia, que logo se expón en Lousame. En setembro do 2016 expón na Galería O Faiado, en Ribeira, o seu proxecto In Memoriam e en 2017 na colectiva Analoxías na Galería O Garaxe. En Xullo de 2017 participa no mercadiño de Arte "Con sabor a sal", en Aguiño e na colectiva de Arte Solidaria contra o Cancro na Casa do Concello de Ribeira, cunha obra doada para tal fin. Actualmente está inmersa en varios proxectos fotográficos de índole persoal e de autor.

María Magán Lampón

Dodro, 1983

Web: www.mariamaganlampon.es

"Ouruga ou Ácaro" pertence á serie "Ni antes ni después", un dos últimos traballos de María Magán Lampón que realizou para unha mostra en torno ao onírico para Hybrid Art Fair, Madrid. Trátase dunha visión moi persoal a partir da relectura de Alicia de Lewis Carroll, adentrándose nunha fantasía onde o mundo fantástico, o mundo terrible, o mundo que nos rodea, onde o alucinante e as alucinacións van e veñen. É dalgunha forma o mundo dos tolos, da enfermidade concibida dende o disfrute de múltiples sensacións e percepcións, onde o minúsculo é tan importante como o inmenso, e onde non todo o que vemos ou facemos, o comprendemos plenamente.

Oruga ou Ácaro

Serie "Ni antes ni después".

Óleo sobre lenzo, téxtil, madeira

96 x 96 x 5 cm

2020

Esperanza Mara

Mail: emanartegestioncultural@gmail.com

Web: www.emanarte.es

Tel. 685 334 868

O proxecto TECENDO SOÑOS cobra vida nunha performance en directo de cantos de arrolar do Barbanza e arredores e gravado en tempo real: unha litografía será o rexistro físico dun momento plasmado en papel. O resultado? Tes que sentilo, tes que velo!

Tecendo Soños

Performance
2020

Josefa Mariño Rivas (Pepa Mariño)

Mail: pepamarino2013@gmail.com

Tel. 686 684 148

Pontevedra. Licenciada en Dereito. Cofundadora e secretaria da Asociación Galega de Arte e Cultura (AGAEC). Cofundadora do colectivo INTERGA e HIDRA, de artistas plásticos. Fundadora e coordinadora da revista "Ágora autonómica". UGT Galicia. Compostela. Comisario e coordino exposicións e programas artísticos e culturais. Inscrita na Guía de artistas de Galicia. Con numerosas exposicións individuais e colectivas tanto nacionais como internacionais.

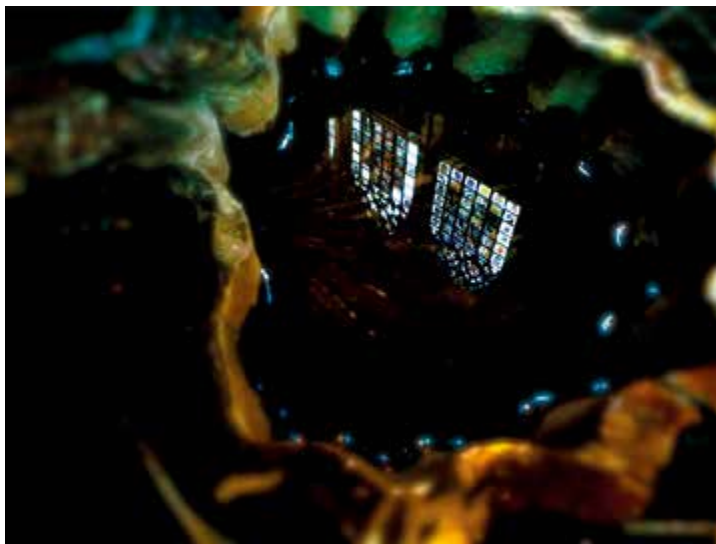
Elaboro as miñas obras de escultura e pintura con total liberdade formal e xestual, deixando unha porta aberta á fantasía e aos soños. O meu campo artístico é o informalismo, onde elementos e materia cobran especial protagonismo nun intento de detallar o meu particular universo no que o substrato é unha constante preocupación social. Ademais, na miña temática e forte cromatismo subxace o desexo de render unha homenaxe á muller como nexo de unión coa nai natureza.

As esculturas de pequeno e mediano formato, realizadas a maior parte en bronce sobre granito combinadas con outras máis próximas á arte povera e á reciclaxe, de inspiración clásica, en xeral, pero con mensaxes tamén de contido social. No eido da pintura, predominan a técnica mixta e a colaxe realizadas en lenzo e en distintos formatos, cunha linguaxe estética coa que pretendo transformar o cotián, idealizando personaxes, seres e obxectos.

Ninfa mariña

Bronce s/ granito
60 x 30 x 50 cm

Eau Bénite

Fotografía dixital

60 x 45 cm

2019

Vanessa Mariño

Mail: vanesinhamarinho@gmail.com

Tel. 679 068 551

*[...] Todos os da parroquia foron
molla-lo pan,
Tamén o Señor cura, ele meteu a man
Na lauga,
Dáme no río e do mar na ribeira,
Auga,
Dáme no río oliña da volanteira,
Auga [...].*

(Na lauga, lalma)

Pepa Merino

Tel. 626 063 330

Nace e vive en Madrid ata 2018 que se traslada a Porto do Son. Ten realizado traballos ao óleo, acrílico e acuarela. Formación de dous anos de modelado en barro, ademais de recibir cursos de gravado.

Expón en Madrid, San Lorenzo del Escorial, Ribeira, Portosín e Porto do Son.

Abisal

Óleo e papel gráfico
40 x 60 cm
2017

Mercedes Molares Cabana

Porto de A Coruña

Acuarela W&N papel Arches 300 gr

38 x 29 cm

2020

Esther Molinero Ñacle

Nace en Almodóvar Del Campo, Ciudad Real. Cursa estudos en Madrid iniciándose nas técnicas de debuxo e pintura. Posteriormente, fixa a súa residencia en Galicia, na vila de Santiago de Compostela.

EXPOSICIÓNS

'Bienal de Boiro', Boiro.

'Mostra De Arte Contemporánea Galega' & 'Lembrando A Dalí' Fundación Araguey, Santiago De Compostela.

'Ateneo', Ourense.

'Dereitos Da Muller Compostelá Na Arte', Fundación Granell, Santiago De Compostela.

Sala 'Mundo Creativo', Santiago De Compostela.

'Bienal De Chaves' Chaves, Portugal.

'Casa de Galicia', Madrid.

'Argamasilla De Calatrava', Ciudad Real.

Fondo Marino

Técnica mixta

80 x 80 cm

Azar Obxectivo

Colage realizada a partir de debuxos da autora sobre prancha de cartón pluma con bastidor.
90 x 130 cm

Mónica Montero

Mail: cronopiam@gmail.com

Tel. 605 789 382

Para Mónica Montero debuxar é o seu xeito peculiar de SER e ESTAR no mundo. Debuxa nas esperas, nas viaxes, nas reunións importantes, nos cafés... Debuxa en soedade ou acompañada. En soños e desperta. O debuxo é unha actividade diaria e compulsiva. Por iso os seus caixóns están a rebosar.

Esta obra é o resultado de liberar algúns destes debuxos do seu encerro, rescatalos do esquecemento e poñelos a dialogar entre eles. O **azar obxectivo** fixo o resto.

O proceso creativo culminou, maxicamente, nunha homenaxe á **Rayuela** de Cortázar, novela de cabeceira para a autora desde sempre. Porque esta creadora, coincidindo co personaxe protagonista, tamén pensa que **"debuxar é escribir o meu mandala para intentar conectarme co centro, sexa este o que sexa"**:

"¿Por qué escribo esto? No tengo ideas claras, ni siquiera tengo ideas. Hay jirones, impulsos, bloques, y todo busca una forma, entonces entra en juego el ritmo y yo escribo dentro de este ritmo, escribo por él, movido por él y no por eso que llaman el pensamiento y que hace la prosa literaria u otra. Hay primero una situación confusa, que sólo puede definirse en la palabra (...). Así por la escritura bajo el volcán, me acerco a las Madres, me conecto con el Centro -sea lo que sea. Escribir es dibujar mi mandala y a la vez recorrerlo, inventar la purificación purificándose; tarea de pobre shamán blanco con calzoncillos de nylon."

Julio Cortázar, Capítulo 82 de Rayuela (1963)

Elia Núñez

Mail: info@elianunezbarez.com

Web: www.elianunezbarez.com

#lisboameuamor

Instalación formada por pedras calizas de
orixe portuguesa tratadas con esmalte de
uñas
2018

O faro de Corrubedo

Óleo sobre lenzo
50 x 70 cm

Paula Oliveira

Nacida o 25 de febreiro de 2002, é natural de Martín, parroquia de Carreira, do Concello de Ribeira. Formada co pintor e gravador ribeirán Antonio Pérez.

Alberte Pagán

75 velhas fotografias topadas no mercado de Hietalahti de Helsinki. 83 rostos anônimos que nos olham, às vezes de esguicho, desde há mais dum século. Quem é esta gente encontrada nas ruas de Helsinki? É gente fina fotografada polos profissionais de Suécia, a antiga potência ocupante? Som cidadáns suecos enviados a colonizar o território finês? Está Finlândia ausente da equaçom e simplesmente as fotografias cruzárom o mar de Åland por alguma razão que se nos escapa?

Nom pode haver interpretaçom destas vidas congeladas no papel. Só o seu tamanho: 6 x 9 centímetros. E o tempo concedido: 7,5 segundos.

Esta instalaçom combina a versom branda de 6 x 9 (fotografias mediadas pola câmara de vídeo, os rostos suavizam-se, o grao baila, a mao treme, os enquadres escoram, os retratos cobram vida; esta é a versom poética, cálida, para o desfrute visual) e a versom dura (feita sem câmara: as fotografias digitalizadas passam directamente à mesa de montage, o que permite maior precisom no enfoque e no enquadre, ainda que a costa dos latejos vitais; esta versom, fria e científica, pode servir como arquivo arqueológico para o estudo da história).

A projecçom a dupla pantalha de 6 x 9, lado a lado, permite umha análise comparativa das versons branda e dura da película. Outra opçom é umha projecçom enfrontada de ambas versons, em cujo caso é o público o que tem que mover-se e girar-se para levar a cabo o estudo comparativo.

MÁIS INFO (textos, vídeos e images):

<http://albertepagan.eu/cinema/filmografia/6x9/>

DESCARGA DOS ARQUIVOS:

versom branda (esquerda): <https://vimeo.com/358009003>
(Baixar>Original: 2,197GB)

versom dura (direita): <https://vimeo.com/360235873>
(Baixar>Original: 2,347GB)

6 x 9

Formato vídeo HD

Duraçom: 9m58s (repetida em bucle)

Som: muda

Projecçom: dobre pantalha (dobre projecçom de 6 x 9 [branda] e 6 x 9 [dura], cada umha de formato vertical [ratio 2:3])

Danza de Gaia

Obxeto encontrado intervido

67 x 34 cm

2019

Marian Paredes Villaronga

Mail: mapavi@edu.xunta.es

Marian Paredes Villaronga, natural de Santiago de Compostela, onde cursou estudos de Maxisterio, e en Pontevedra na Facultade de Belas Artes.

En Porto do Son atopou o marco idóneo para amosar os seus primeiros traballos creativos. Nas súas primeiras exposicións, a artista amosaba un realismo pictórico, que pouco a pouco foi mudando nun estilo moi persoal, no que predominan debuxos moi expresivos dominados polo uso da liña curva. Fixo tamén incursións no gravado, ata culminar no seu estilo actual, no que os seus debuxos cobran vida volumetricamente en esculturas baseadas en xogos de liñas curvas e planos, nos que ten especial protagonismo a textura. Outra dos seus sinais de identidade é a gran sensibilidade das súas obras, reflexo da súa personalidade.

Na "Danza de Gaia", a artista amósanos outra das súas características artísticas, dignificar obxectos cotiáns, que mostran a súa conexión coa natureza. A "Danza de Gaia" é unha obra que reflicte moi ben a sensibilidade da artista, cun obxeto atopado, neste caso o pao erosionado polo mar, no que se agocha unha perfecta e sutil forma de corpo de muller, o que dá forma a través do modelado. Os materiais quedan á vista, buscando facer o espectador cómplice da forma de ver que ten a artista, xa que a beleza pódese atopar en calquera cousa.

A figura danza sutilmente sobre unha esfera, unha das súas formas fetiche, onde usa outro elemento da terra, como é a areia, xogando outra vez máis coa textura

María José Paz Franco. Maralla

Cando Ortega e Gasset proclamou que el era el e as súas circunstancias, estaba a pensar en Maralla. Porque Maralla, como xa se ten dito, está feita de mar, de rocha atlántica, de vento e murmurio, de xerfa e algas; isto é, de Corrubedo.

Maralla é a expresividade irformalista, sempre nas marxes da abstracción matérica. E, ás veces, polifacética ela, deslízase polo tobogán do fauvismo rococó, coma nesta imaxe que hoxe nos ofrece, chea de música e poesía pintadas. Como un puro xogo de luz e de cor que anunciasen, nas nosas retinas, a dilatación dos aromas florais inminentes de abril.

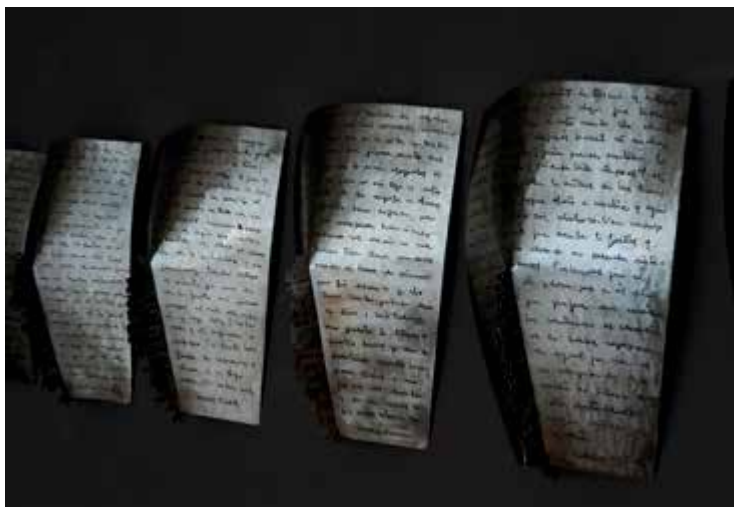

A Primavera

Óleo sobre lenzo

Febreiro de 2020

100 x 100 cm

Arquivos diáfanos

Aceiro inoxidable

Soledad Penalta

Web: <http://soledadpenalta.com/>

Web: <http://soledadpenalta.blogspot.com/>

Mail: soledad.penalta@gmail.com

Manuscrito en aceiro inoxidable. Unha meditación. Relato do progreso imparabile do espírito humano. Tentando ser unha documentación simbólica, cultura, arquivos, almacéns de recordos, eventos típicos a vez que propios de cada quen, indispensable e esencial experiencia para non tropezar coa mesma pedra. O tempo que se explica o material co que existimos, constrúense crónicas, historias, fantasías, emocións e soños, A eterna sucesión de presentes, sempre sempre todo novo e nunca repetido.

Maximino Pérez Abuín

Este cadro pinteino pensando na portada da miña próxima novela.

Está pintado ao óleo sobre lenzo de 40 X 50 cm.

As rosas representan o amor, a beleza, tamén o desamor e a morte.

As súas espiñas son agresivas, e poden provocar feridas profundas e insalvables.

As rosas, o sangue, a paixón, a mirada ao horizonte teñen cor e son.

Pódese seguir amando a pesar do sufrimento.

A dor faite máis forte

A vinganza

Óleo sobre lenzo

40 X 50 cm

2019

Colleita ao asexo

Gravado ao carborundo

49 x 34 cm

2019

Antonio Pérez

Outros homes pintarán estas paisaxes e outros máis pasarán de camiño, e polo mar hanse de deixar perder entre os dedos da brisa... insistirán ou renunciarán.

Outros máis vivirán, coma ti, esta paixón ou tolería de reter a beleza, sentendo na paleta milleiros de anacos de fortuna cos que formar palabras porque palabras son as que se pintan constituíndo nesa linguaxe unha maneira de clarear os sentidos.

Xerardo Crusat

Daniel Piñeiro Iglesias

Daniel Piñeiro (Pobra do Caramiñal, 1966) leva as súas pinturas a unha visión colorida da realidade. As súas paisaxes son un conxunto de perspectivas que van conformando un todo e que lle outorgan un carácter dinámico ao cadro.

Este pintor amósanos un día a día urbano mediante o seu estilo próximo ao *fauvismo* polo uso de cores vibrantes e a simplicidade do debuxo, estampas que aínda que, a simple vista se nos asemellan caóticas, transmítennos ledicia e movemento.

Aveiro

Pintura sobre lenzo

100 x 60 cms

2019

Temporal

Fotografía impresa en vinilo laminado con soporte de aluminio

Cámara Canon EOS 5DS

Velocidade 1/640

Diafragma F/14

Iso 250

Obxectivo Canon 100-400 + Extender 2XII

Luis Polo

Tel. 649 841 590

Inicio a miña singradura pola fotografía en torno ao ano 1982. Pronto comezo a colaborar co semanario Andorra7 e no apaixonante mundo dos Rallys. No ano 1988 outórgaseme o premio fotográfico da revista francesa L'Échappement do Rally de Monte Carlo. Colaboro con diversos medios en probas do Mundial de Rallys.

Exposicións colectivas con membros da Federación Internacional de Arte Fotográfica por Francia, Dinamarca, España.

Seguimento como fotógrafo dos Festivais de Jazz do Principado de Andorra.

Diversos premios fotográficos no Principado de Andorra.

Colaboracións coa revista da Casa de Galicia do Principado d'Andorra na elaboración de rutas por Galicia.

Colaborador habitual en Mundiario, Axencia Galega de Noticias, El Progreso, Diario de Pontevedra, La Alacena Roja, La Razón, Xunta de Galicia.

Bibliografía:

Percebeiros de Aguiño

María José Puente Vázquez

Mail: mjpuentevazquez@gmail.com

Pintora figurativa con incursións no hiperrealismo. Tanto os motivos pictóricos, como a súa técnica van cambiando e evolucionando ao longo da súa traxectoria profesional, donde acolle múltiples premios e exposicións.

Realiza pinturas ao óleo, maioritariamente, aínda que disfruta con calquera técnica pictórica. Mantén a súa actividade artística en constante formación, asistindo a múltiples movementos de enriquecemento artístico, entre os que destacan o primeiro *Encontro de cadernos de viaxe*, en Santiago de Compostela, dirixido por Miguel Anxo Prado; obradoiros impartidos pola pintora hiperrealista Raquel Di Carvalho; Workshop do gran acuarelista Eudes Correia, etc.

Pertence ó grupo de artistas galegos "Galeoska"

Sandra

Óleo sobre lenzo

60 x 80 cm

2019

Gordas

Modelado en pasta de papel

48 x 36 x 23 cm

2018

Montse Queiruga

Castiñeiras – Ribeira, 1970

A antropomorfia é a base da súa obra. A súas esculturas son un estudo de volumes e formas en torno ao corpo humano e van dende as representacións máis primitivas –Venus de Willendorf–, ata a visión etérea e o dinamismo de Giacometti.

A meticulosidade coa que a artista modela as súas pezas fai que acade dende elementos grandes e robustos a pequenos trazos e detalles dentro das figuras, ás que finalmente dota de gran colorido e adorna con debuxos a modo de estampados ou elementos naturais que lle confiren un carácter étnico e naif á peza.

Esther Rincón-Benzalá

Esta obra foi realizada cunha renovada técnica de gravado V33, ideada por José Fuentes, en 2018, con matrices de carborundo, que favorecen a precisión e unha ampla gama de tons, e ten como antecedente o coñecido Gravado ao Carborundo, pero con aspectos remozados e innovadores. O proceso de creación é moi rápido (45'), permite amplos recursos gráficos de formas, cores e texturas, é non contaminante, favorece a sobreimpresión de imaxes a cor, e a imaxe créase en positivo.

Todo o mérito para o profesor Fuentes e o Museo do Gravado de Artes, co seu director Pastor Rodríguez á fronte, nunha estadía ateigada de traballo, bo ambiente e acelerada aprendizaxe. Un éxito rotundo artístico e humano para un obradoiro teórico e práctico, intenso e creativo. O mellor camiño!

A viaxe

Gravado ao carborundo

35 x 50 cm

2019

Cadeiras vermelhas

Óleo sobre lenzo
35 x 27 cm

Ricardo Rincón-Benzalá

Ricardo Rincón-Benzalá, un pintor autodidacta nos seus inicios pero cunha longa traxectoria de cursos, talleres, tutoriais e encontros sobre o xénero pictural, que é a súa paixón e practica con devoción e avidez. Unha dedicación que o impele, ademais, a unha permanente formación e a unha curiosidade ilimitada.

De técnica moi depurada, o seu estilo, sendo claramente figurativo, afástase, cada vez máis, do realismo. Nos seus lenzos contempla un vago impresionismo, nesas marxes veladas onde as formas se dilúen en nebulosas de indefinición e interpretación. O seu imaxinario é amplo, como amplas son as súas temáticas, inda que senta querencia polas paisaxes e escenas do mar e de terra adentro, pero sempre habitadas por esas figuras humanas de noso que fan, contemplan, repousan ou ben meditan.

Mónica Rivas García

Naces, abres as pálpebras; se todo vai ben, vas ser ditoso de poder percibir a sensación que se produce no teu cerebro cando o espectro electromagnético da luz visible entra en contacto cos conos e bastóns da retina. A rodopsina reacciona a esas lonxitudes de onda que se converterán en impulsos nerviosos e que subitamente serán direccionados á cortiza cerebral. Si, marabilloso, a luz xa forma parte de ti. Si, pero é un sono do que espertas cada vez que caprichosamente se esvaece o Sol. Noite pecha, na escuridade do cuarto fundido a negro, esperarás ata mañá...a que coa súa chegada te envolva novamente....en cores.

Si, as cores.

A miña pulsión é xogar con elas, nunca deixan de enfeitizarme e non son quen de dominalas. Así, o meu reto é pintar para botarlles un pulso no que me gañan descaradamente, e teño sospeitas fundamentadas do seu poder manipulativo.

From the beginning

Óleo sobre táboa
56 x 60 cm

Pitusa Rivas

18 outubro 1957

Humedal

Esmalte ao lume aplicado en húmido sobre cobre

Cocción a 850 graos

15,2 x 10,2 cm

2019

Belén Rodríguez Pazo

Melide, 1963

Tel. 615 694 915

As manchas e liñas de cor sobre o papel, feitas con desfrute, anímannos a que as miremos

Licenciada en Ciencias da Información, titulada en fotografía artística e con estudos de Historia da arte e Belas Artes. Primeiro premio en "Unha ollada Oroso", 2011. Finalista premiada en "Galicia e auga", 2014, seleccionada en "Atlánticas colectivas", 2011 e seleccionada finalista en «Fida Awards», 2020.

Exposicións individuais: "Medusas", no concello de Ribeira, 2019; "Pel", Galería o Faiado, Ribeira 2018; "Na casa", Melide", 2014; "Ouroimaxia", centros socioculturais, Santiago de Compostela, 2009; "Lumiereimaxia", Molina de Aragón, Guadalajara 2008.

Mírote

Acuarela sobre papel

40 x 48 cm

2019

Sen título

Gravado 3D en polpa de papel
78 x 58 cm
2018

Pastor Rodríguez

Coñecemos a Pastor Rodríguez dono de múltiples e diversas facetas. Sorpresa agradable e abraio total velo hoxe como creador, nunha técnica difícil e innovadora como é a do gravado 3D, nunha peza que combina sabiamente esta nova alternativa técnica que el subordina á súa propia inventiva persoal sumamente efectiva.

Este proceso de gravado en talla, propio da segunda metade do s. XX, e con referencias aos modernos gravados á gubia e, ante todo, ao gravado gofrado, abre posibilidades cara ao relevo textural e corpóreo do soporte, como tema e estética autorreferencial.

Mais, como complemento desta técnica, aparece o uso da polpa de papel, como elemento activo, na creación de imaxes. A folla de papel topográfica créase aplicando a polpa sobre unha matriz de PVC expandido, tallado con gubia en V o que facilita recursos de formas, manchas e cor, luminosidade e vibración óptica producida pola texturación.

Materialidade, tactilidade e relevo definen este tipo de estampación en 3D, que Pastor Rodríguez exercita con brillantez e habelencia.

Eme Cartea

Manuel Rodríguez Varela

Este cadro forma parte da colección "RECORDANDO", unha homenaxe aos protagonistas do naufraxio do Santa Isabel.

O día 2 de Xaneiro de 1921, o vapor de pasaxe Santa Isabel, que facía a ruta dende Bilbao a Cádiz, viuse sorprendido por un forte temporal de Sur á altura de Corrubedo.

Sobre as dúas da madrugada, o barco colisiona por estribor contra a pedra "La Pegar" provocando tres vías de auga.

Alertado polos berros desesperados (4 da madrugada), o fareiro avisa os veciños de Sálvora.

6,50 h: sae a primeira dorna con dous vellos mariñeiros ao rescate dos náufragos.

Nestas datas, a xuventude da illa fora pasar o fin de ano a Aguiño, por esta razón na aldea só se atopaba a xente maior e as nais solteiras, segundo as crónicas.

Pero non foi problema este para que outra dorna tripulada por tres mulleres de 14,17 e 21 anos, saíse tamén ao rescate.

Son coñecidas como: "AS HEROÍNAS DE SÁLVORA".

Heroínas de Sálvora

Óleo
100 x 80 cm

Ciclo

Colaxe con periódico, téxtil, chapapote,
acrílico, spray, ceras

95 x 65 cm

Guadalajara, México

2019

Nerea Rogido

Mail: nerearolopez@gmail.com

Instagram: [@canfrauta](https://www.instagram.com/canfrauta)

Nerea Rogido nace en Compostela a finais do século pasado e reside actualmente en Pontevedra, finalizando os seus estudos na facultade de Belas Artes, da UVigo. Atopa como principal motor creativo a viaxe e a testemuña social creada na mesma, dando forza á experimentación técnica e de soporte. Na súa maleta garda a experiencia dun ano becada pola UVigo na Universidade de Guadalajara, México, feito que a impulsou a vivir experiencias como unha viaxe de dous meses por terra no que cruzou dito país de oeste a leste, a exposición dunha instalación na Galería TSOHO ou a realización dun mural nas rúas de Guadalajara.

Manuel Romero

In memoriam

Manuel Romero, pintor (e escultor) de múltiples recursos e resonancias, regresou de Londres, a súa patria artística adoptiva, arrastrado por ese poder case sobrenatural que os galegos coñecemos pero que non confesamos. E veu a Ribeira cunha antoloxía coa ilusión dun meniño con zapatos novos. Pero os hados negáronlle a apoteose final, o aplauso rendido da platea. Fóisenos, e aquí ficamos, sós, a dor, o baleiro e nós.

A obra encádrase nun dos estilos que el practicou asiduamente: o surrealismo. Pero o seu nacemento foi premonitorio, pois viu a luz meses antes da gran catástrofe do Prestige; e nela aniña a crítica acerba diante da plural contaminación do mundo, dos mares. Por iso vemos un deus creador do Universo e os astros do azul a esbagullar sobre o espeso negrume, que anega as augas e as almas. Escaleiras que soben á nada, flores do mal, corazóns chantados na area expectante, árbores artificiais, illas plastificadas, e barcos sen mar e sen rumbo.

Grazas sentidas por todo e por todos.
Boa travesía, meu Capitán!

Eme Cartea

**¡¡Oh my God!!
What Have I Done...**

Óleo en panel
62 x 145 cm

A praia do Touro

Acrílico sobre lenzo

40 x 90 cm

Rocha esculpida

lambida por linguas de mar.

Verbas de sal

que borran pegadas.

Sónos que arrecenden

a lembranzas de tempos pasados.

Carmen Sampedro

Tel. 696 266 199

Mail: carmensampedrolopez@gmail.com

Carmen Sampedro (1956) nada en Ribeira e residente en Santiago de Compostela.

O vencellamento coas paisaxes da súa terra, lévaa a ter como temática recorrente en boa parte das súas obras o mundo do mar.

Ten participado en numerosas exposicións tanto individuais como colectivas, no ámbito autonómico e nacional, actuando como Comisaria en numerosas ocasións.

Olegario Sampedro

Tropas de camelos e leóns

Instalación poético-artística composta por:

1- Instantánea tomada en interior con luz natural sen flash en instalación a dous planos.

Papel: Fuji Crytal Supreme (mate)

Tinta: Subl. Fuji

Dimensión da copia principal: 40x60 cm

Arquivo: Superhombres

Data da toma: Febreiro 2010

2. Poema

Sen esperar relustros
nas falsas tinturas,
sen esperar díxitos
nos vidros ignotos,
vagan, orfas,
tropas de camelos e leóns.

Mentres,
os iris
permanecen.

Alleos,
profusos,
superhombres.

Teares de Memorias

Construcción de tear de malla
Tecido natural
120 x 200 cm

Marijo Sampedro Arnoso

malfeytho@gmail.com

Dende a visión **ECO-FEMINISTA GLOBAL**, onde o espazo xeográfico comeza nos nosos **corpos** como os nosos primeiros territorios habitados, habitables.

A memoria do corpo é calmosa, pero implacable. Aínda que día a día retén todo aquilo que nos prexudica, tamén garda todo o que nos fai ben.

Teares de Memoria desexa ser para todas e cada unha desas persoas que sofren só polo feito de ser mulleres. **Teares de Memoria** recupera material e memoria para reutilizar e transformar.

Lembrar o noso pasado para reformar o noso presente e reconducir cara a un posible futuro.

E se sentimos o recordo de aquelas memorias ancestrais onde o apoio mutuo transformaba o político e o social?

Delio Sánchez

Delio Sánchez, Noia 1968.

Pintor e escultor. Técnico superior en artes aplicadas á escultura pola Escola de Artes Mestre Mateo de Santiago.

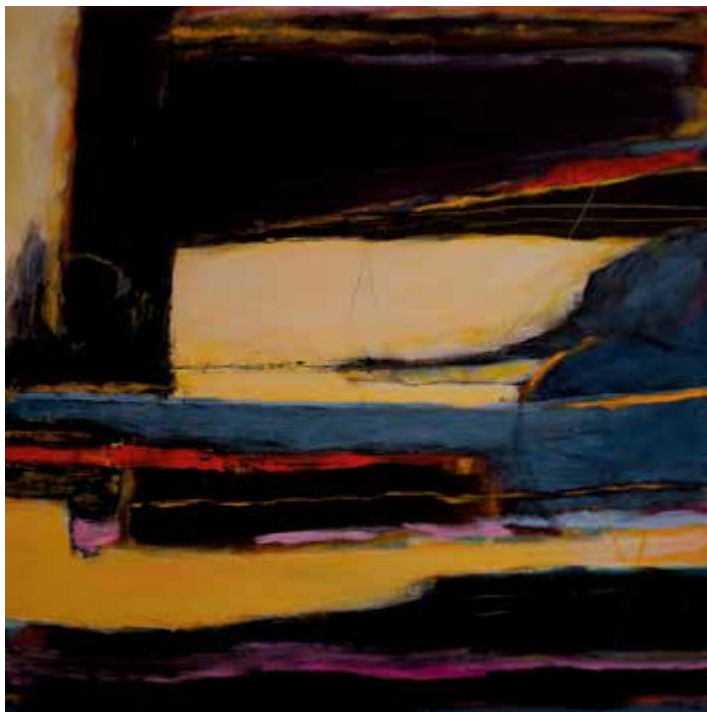
Afincado en Lestedo, ao pé do Pico Sacro, é codirector do Espazo de Arte compostelán "Os Catro Gatos".

A Obra

Moods forma parte da serie do mesmo nome. Obras recentes, onde o autor se mete de cheo coa abstracción pura.

Unha obra de acción, intuitiva, unha arte espontánea e sen refinar, onde o pintor deixa ver o xesto das pinceladas.

Delio camiña sen compás por carreiros de abstractas paisaxes, influenciado polos seus diferentes estados de ánimo.

Moods

(serie Moods)

Acrílico s/ lenzo

103 x 103 cm

2020

O que o vento levou

Óleo sobre lenzo
120 x 80 cm

J. D. Santarelli

Tel. 638 547 048

Mail: darofd@outlook.es

Web: redcamelot.com/santarelli/

Artista plástico autodidacta e deseñador gráfico nacido en Montevideo, de firme vocación pola pintura, o debuxo e o deseño gráfico.

No ano 2002 realiza curso de estudos colorimetría en Montevideo, no taller do mestre Gómez Carrasco.

Desenvolve actividades artísticas, deseño gráfico comercial e edición de vídeo en Arxentina, Brasil, Uruguai, Paraguai...

Os seus traballos atópanse en Arxentina, Brasil, Paraguai, Canadá, Chile, Colombia, España, Estados Unidos, Francia, Suíza, Suecia, Inglaterra, Uruguai, Venezuela, México e Italia.

Xohán Santos

A historia comeza aló polo ano 1983, nunha visita que lle fixemos a D. Emilio González López na Casa de Galicia, xunto cos compañeiros da Asociación Maeloc de Nova York e acompañados polo fundador Xoán González Millán. Comezamos a tertulia, como bos galegos arredor dunha cunca de caldo galego (que rico o facían nesta casa!), logo de comentarmos a conferencia que ditara D. Ramón Piñeiro na Casa de España. D. Emilio (coruñés e namorado de Portosín) contounos toda a súa vida e loita; falounos de como fora o exilio, no que pasara a partir do ano 1939, de como se refundara a Casa de Galicia grazas aos emigrantes exiliados da Fronte Popular Antifascista Galega no ano 1940, un tempo antes de marchar Castelao para Bos Aires. Decía que Castelao fora un empuxe para fundar a asociación... Anos despois, en 1946, rematada a guerra mundial, volveu Castelao a Nova York e foi nomeado primeiro socio de honra.

Toda esta historia entra dentro da obra, pois logo de acabar o faladoiro, ensinounos un debuxo que Castelao lles deixara e que aínda nesas datas estaba custodiado na Casa de Galicia; ese debuxo mantívose no meu maxín ata que no ano 2010 lle chegou o momento. Foi daquela cando, visitando un curmán que estaba fendendo leña dunha nogueira que lle caera de vella, na aldea de Vilar (Baroña), pedínlle uns caños (dos que aínda se podían aproveitar) e tróuxenos para o taller.

Alí foi xurdindo todo, pero quixen facelo máis difícil e tallei o tronco ao través, é dicir, contra da beta da madeira.

Saíu unha peza de nogueira moi bonita, cunha cor negra parda, parecida ao ébano, ideal para o que tantos anos me levou forxar en honor a todas esas xentes que fixeron e fan País

Loita das Irmandiñas

Homenaxe a todas as mulleres e represaliados galegos

Talla en tronco, madeira de nogueira

Comezada no 2012 e rematada en 2019

Rider

(serie influencers de taberna)

Óleo sobre lenzo

100 x 120 cm

2019

Inés Silvalde

Santiago, 1983

Licenciada en Belas Artes pola Universidade de Vigo, técnica superior en artes aplicadas á escultura na escola Mestre Mateo e Interiorista pola escola de Deseño Pablo Picasso de A Coruña.

Codirectora do espazo de arte compostelá "Os Catro Gatos".

OBRA

"Influencers de taberna" é unha serie que nace no ano 2018 na que o meu principal obxectivo era rachar coas etapas anteriores, tanto na temática como na técnica, coa finalidade de descubrir novos códigos pictóricos.

Unha das últimas pezas desta serie é "Rider", na que representa unha muller do 2020 que vive baixo o xugo da ditadura da felicidade. Cómplice da explotación dos da súa mesma clase social, vese, nesta situación, apurada por consumir na mesma medida que o sistema a consume.

Isabel Soler Rivas

A palabra horizonte ten moitas acepcións, sendo unha delas a que se refire a este como a liña imaxinaria onde conflúe algún punto do planeta co ceo, podendo falar así do horizonte mariño, o horizonte no deserto ou na planicie castelá. Así mesmo, un novo horizonte tamén é unha perspectiva ou posibilidade nova, xeralmente de carácter positivo. Tentar perseguir ou aproveitar “novos horizontes”, para mellorar a situación persoal ou polo mero feito de experimentar a novidade, é unha actitude moi humana, que pode ser moi gratificante pero tamén desvelar que a nosa imaxinación e recordos son máis emocionantes que o propio día a día. Deste modo, esta fronteira convértese por momentos en algo inalcanzable, como o propio horizonte xeográfico, ou en límite, fronteira.

A peza presentada forma parte dun traballo amplo e multidisciplinar no que se reflexiona sobre a “viaxe vital”, o camiño, a busca de novas perspectivas e o retorno. Trátase de tres fotogramas extraídos dun vídeo gravado na AP-9, no tramo que discorre entre Pontevedra e Vigo. O conxunto de fotogramas obtidos son imaxes do asfalto, que poden recordar horizontes, algúns deles mariños, outros de desertos, etc.: os novos horizontes acaban volvéndose vellos e os antigos desexados; nunca son como se recordan. Chegamos á fronteira.

Límite

Fotograma impreso sobre papel
fotográfico
117 x 30,5 cm
2020

Abelardo Soler

Praia dos Areos

A Pobra do Caramiñal

Fotografía dixital

23 x 17 cm

2017

SonAgasallo

Tel. 644 770 179

Mail: sonagasallo@gmail.com

A idea de SonAgasallo, composto polos veciños de Seráns (Porto do Son), José Manuel Riveiro Olveira e Ruth González García, parte do gusto pola natureza e os antigos traballos artesanais.

A principal inspiración é a natureza e a contorna do Barbanza e os seus costumes e tradicións. Gran parte dos traballos son esculturas en talla directa en distintas madeiras e tamaños variados, fomentando tamén a reciclaxe, xa que a maioría son realizadas sobre anacos de madeiras atopadas na praia e que deixa o mar nas nosas costas, desbotados como refugallo, ou que tiñan por destino o lume.

Esta parella iniciouse no mundo da talla artística da madeira sen coñecementos previos e de maneira autodidacta, camiño que seguen a diario experimentando con distintas técnicas e materiais.

Miñato

Talla directa en madeira maciza alistonada
20cm x 20cm x 63 cm

*Homenaxe a Picasso:
Masacre a Corea*

Che Tembra

Facebook: Che Tembra Redondo

Tel. 697 320 564

A arte do Che Tembra, poliédrica, é sempre humanista e conmemorativa. Como o foi dende o seu nacemento xa na prehistoria, con figuras humanas e de animais ritualizados. A escultura de hoxe en día, posmodernista, podemos definila como "a única rama das artes visuais que se ocupa especificamente da forma expresiva e en tres dimensións", e, no Che, sobresaie a intencionalidade crítica, rebelde e invonformista.

Utiliza material de industria e de siderurxia, como é o ferro achatarrado "que carece de verdade", no que el reinscribe novas narrativas a modo de palimpsestos. Técnica da forxa, construtivista (laminación ensamblaxe, soldadura, acumulación). Altorrelews, figurativos e caricaturizantes, en tons opacos, propios dun uso sabio da ferruxe.

Continua experimentación para unha Arte povera, real, materialista. *Minimal art*, neodadaísta, para emocionarnos e rebelarnos perante esa dura escena de fusilamento con sabor goyesco, que sempre nos remite a un atropelo dos vencedores sobre os vencidos. Na guerra, a verdade é a primeira vítima. A razón e o poder absoluto producen monstros!

Eme Cartea

Manuel Teira**Bensa**

Talla directa en granito negro
de Campo Lameiro

Julián Veiras Galisson

Nado en Laval (Francia) en 1980.

1994. - Premio de Gravado da Sociedade Liceo de NOIA.

1997. -Exposición colectiva "VEIRAS MANTEIGA et Artistes Galiciens". Bibliothèque Municipale de MAYENNE (FRANCIA). Obra en Fondos de Arte da Sociedade Liceo de NOIA.

Obra na Fundación VICENTE AUNIÓ en BELLREGUARD (VALENCIA).

2001. - Licencia en IMAXE NÚMERICA E INTERACTIVIDADE pola UNIVERSIDADE RENNES I (FRANCIA).

2004. - Master pola UNIVERSIDADE NANCY I, Henri Poincaré.

Guitarra e voz no grupo de rock DEAD MOMENTS.

Cantante do grupo FINAL TIME.

Actualmente traballa e reside na BRETAÑA francesa.

Nu de pé

Acrílico / Papel

50 x 65 cm

José Luís Veiras Manteiga*Cerámica IV*

Acrílico / lenzo
54 x 65 cm

Toño Vila

O percorrer do tempo fai que percibamos os cambios do mundo que nos rodea e fainos reflexionar sobre o que un día representou e o seu proceso de transformación co paso dos anos.

As imaxes decadentes fannos pensar e imaxinar como serían no seu momento de máximo esplendor... Convidánnos a viaxar a ese lugar e preguntarnos como chegaron ao estadio actual.

Toilette

Fotografía sobre cartón pluma
120 x 81,40 cm
Esposende 2018

Laura Vilasó

Mail: laura@vilaso.net

Web: www.vilaso.net

Tel. (+34) 981 801 704 - 698 174 358

Natural da Pobra do Caramiñal (A Coruña, Spain), Laura Vilasó conta con estudos de deseño, modelado, esmaltes (Escola de Artes Mestre Mateo, Santiago de Compostela), cerámica, policromía, debuxo e pintura e seguiu cursos de escultura en pedra, deseño de xoias e outros.

É membro do Centro Internacional de Difusión da Arte do Esmalte (CIDAIE, Barcelona) e do CICE de Londres, e participou en 1993 en dúas exposicións (Universidade de Berkeley e Museo Iberoamericano de California, USA) dentro dunha mostra selectiva do último e máis novidoso esmalte español.

En 1994 mostrou a súa obra en París (Casa de Galicia) e Santiago de Compostela (Real Aero-Club). En 1995, Alemaña (Galerie Hock Grasslin, de Wolzach), Santander (Artedeco), Arxentina (8º Salón Internacional do Esmalte Artístico, en Bos Aires) e Xapón (The Clipsonne Jewrly Contest, Syosenkyo Ropeway Shippo Museum, de Tokio).

En 1996 e 1997, en Madrid, por invitación do Women's World Banking. En 1999, na II Exposición Internacional El Món de l'Esmalt do Museo de Salou (Salou) e, en 200-2002, na Primeira Feira Virtual da Muller Europea, un proxecto comunitario do Banco Mundial da Muller. En 2013 exhibe a súa obra completa no Pazo da Peregrina de Bertamiráns (Ames, A Coruña).

Desde o 2000 compatibiliza o esmalte cos óleos.

Bodegón abstracto

Óleo sobre lenzo

73 x 54 cm

Manuel Vilaverde

Tel. 626 40 30 29

Mail: info@vilaverde.es

Facebook.com\Manuel Vilaverde

Vilaverde é un escultor de A Estrada que traballa dende 1996 facendo todo tipo de obras tradicionais ademais de restauracións en castros e edificios do noso patrimonio cultural, contando cunha unha ampla variedade de creacións propias incluíndo obra pública en Santiago, A Estrada, Cuntis, A Pobra do Brollón ...

Pola póla abaixo "cry" una "fleur noire"

Talla directa en granito negro

1,05 x 0,7 x 0,10 m

2019

Pura Villar Martínez

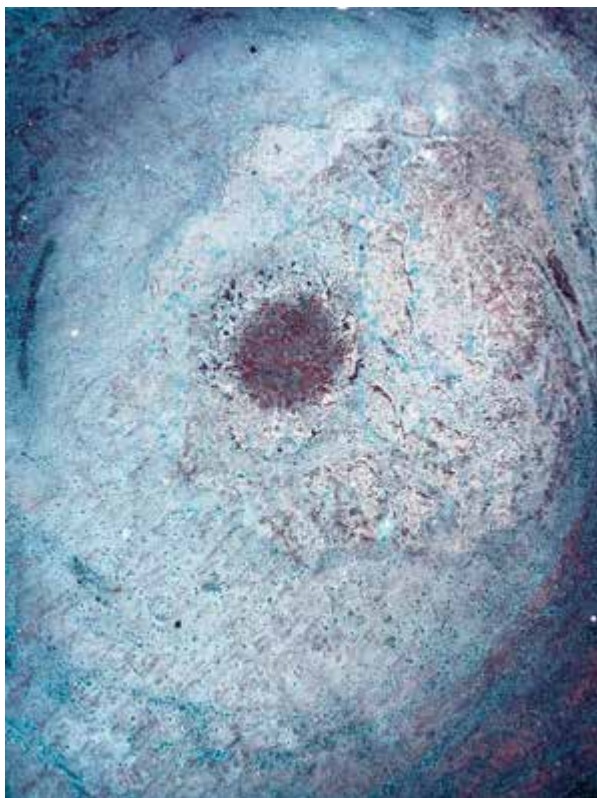

Luada

Técnica mixta. Acrílico, óleo e cinza sobre lenzo

5 lenzos de 20 cm de diámetro dispuestos
horizontalmente cunha separación de 5 cm
entre cada un deles

Medida total 20 x 120 cm

Vyana DL

Nesta pintura, a artista resalta a importancia deste elemento, o propio lenzo do universo, o baleiro do espazo, como o silencio da música ignorado pola súa discreción, pero que xunto aos outros elementos que se atopan nel, forma a infinita melodía do universo, a cal, sen el, non sería posible.

Sen espazo non existiría Big Bang, nin separación sequera entre a lúa e as estrelas coa terra.

Análise da obra: Pitusa M.

Intemperie Corrubedo

Serie Roturas 2018 «A Lúa»

Óleo sobre lenzo 100% mineral

Abstracción

A noite coa lúa chea dende o negativo

71 x 58 cm lenzo

87 x 75 cm con marco

Barbantia
Rte

Datas: do 20 de marzo ao 20 de maio de 2020

Horario: martes a sábado: de 9:30 a 16:00 h, festivos: de 10:00 a 13:00 h
domingos e luns: pechado

Lugar: Salas 0 e 1 do Museo do Gravado

CONCELLO DE RIBEIRA

Deputación
DA CORUÑA

XUNTA
DE GALICIA

Asociación Cultural Barbantia
Centro Social . Rúa Principal, nº 77 - 4º andar
15930 Boiro . Tlf: 981 842 635
www.barbantia.org . www.barbantia.es
www.barbantia.gal

@barbantia Asociación Cultural Barbantia

FUNDACIÓN MUSEO DE ARTES
DO GRAVADO Á ESTAMPA DIXITAL

Artes - Lugar de Outeiro s/n 15969 • Ribeira - A Coruña
Tel.: 981 871 342
fundartes@gmail.com . www.facebook.com/museodeartes
www.riveira.es/museodeartes